

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 643

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 8 iulie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina
DECRETE	
774. — Decret privind numirea unui judecător la Curtea Constituțională.....	1
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 156 din 5 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	2–5
Decizia nr. 200 din 26 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	6–9
Decizia nr. 201 din 26 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	10–15

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind numirea unui judecător la Curtea Constituțională

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 142 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Dacian-Cosmin Dragoș se numește în funcția de judecător la Curtea Constituțională pentru un mandat de 9 ani, începând cu data de 13 iulie 2025.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 8 iulie 2025.
Nr. 774.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 156

din 5 mai 2025

Dosar nr. 3.008/1/2024

Mariana Constantinescu

— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Adina Georgeta Ponea

— pentru președintele Secției I civile

Adina Oana Surdu

— președintele Secției a II-a civile

Elena Diana Tămagă

— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Beatrice Ioana Nestor

— judecător la Secția I civilă

Andreia Liana Constanda

— judecător la Secția I civilă

Lavinia Dascălu

— judecător la Secția I civilă

Ileana Ruxadra Tircă

— judecător la Secția I civilă

Cristina Dobrescu

— judecător la Secția I civilă

Marian Budă

— judecător la Secția a II-a civilă

Minodora Condoiu

— judecător la Secția a II-a civilă

Mirela Polițeanu

— judecător la Secția a II-a civilă

Adriana Nicolae

— judecător la Secția a II-a civilă

Alina Irina Prisecaru

— judecător la Secția a II-a civilă

Alina Nicoleta Ghica-Velescu

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Veronica Dumitrache

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Ramona Maria Gliga

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Doina Vișan

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Alexandru Răzvan George Popescu

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 3.008/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Raluca Emilia Leote, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ în Dosarul nr. 1.880/103/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, pârâul formulând un punct de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ a dispus, prin Încheierea din 1 noiembrie 2024, în Dosarul nr. 1.880/103/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor anexei nr. 2 lit. A pct. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, raportat la art. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, cu referire la perioada începând cu data de 1 martie 2021 și până la 60 de zile de la data încetării stării de alertă instituite pe teritoriul României, pot fi acordate diferențele bănești actualizate cu indicii de inflație și dobânda legală dintre sporul de condiții deosebit de periculoase în cuantum de 75% din salariul de bază, calculat proporțional cu întreg timpul lucrat în condiții vătămătoare, respectiv întregul program de lucru, și sporul efectiv plătit pentru aceeași perioadă personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cadrul Spitalului Municipal de Urgență Roman.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială” aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, (*Hotărârea Guvernului nr. 153/2018*)

„Art. 11. — *Cuantumul sporului se stabilește prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază din luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament-cadru.*”

Anexa nr. 2 la regulament-cadru — *Mărirea sporului pentru condiții deosebit de periculoase acordat în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare*

„Articol unic. — [...]”

A. Spor de la 55% până la 85% din salariul de bază: [...]

9. *personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare care participă efectiv la aplicarea măsurilor de limitare a unor epidemii deosebit de grave și altele asemenea stabilite de Ministerul Sănătății și declarate prin ordin. Pe durata situațiilor de risc epidemiologic și biologic prevăzute la art. 6 lit. a), c) și d) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și în contextul riscului epidemiologic determinat de răspândirea virusului SARS-CoV-2 pe teritoriul României, pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare publice sau din structurile acestora, după caz, inclusiv pentru personalul de specialitate din structurile paraclinice medico-sanitare, implicat direct în transportul, recoltarea probelor biologice/testarea rapidă, evaluarea, diagnosticarea și tratamentul pacienților suspecți și confirmați cu COVID-19, mărirea sporului este de la 55% până la 85% din salariul de bază.*”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

9. Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ cu nr. 1.880/103/2023, reclamanta D.I., în contradictoriu cu pârâțul Spitalul Municipal de Urgență Roman, a solicitat instanței ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună obligarea pârâtului la plata diferenței dintre sporul de pericol deosebit în cuantum de 75%, acordat în baza prevederilor anexei nr. 2 articol unic lit. A pct. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, începând cu 1.03.2021 și până la 60 de zile de la data încetării stării de alertă — 6.05.2022, calculat proporțional cu întreg timpul lucrat în condiții vătămătoare — respectiv întreg programul de lucru, și sporul efectiv plătit, sumă actualizată la momentul plății cu indicele de inflație și dobânda legală.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

10. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) raportat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

11. Părțile au depus puncte de vedere privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

12. Instanța de trimitere a reținut, în esență, că norma legală specială invocată de reclamantă ca temei al acțiunii sale nu este în principiu dificil de interpretat, deoarece, teoretic, sporul pretins de reclamantă poate fi acordat, analiza temeiniciei acțiunii ținând exclusiv de probatoriului administrat și de situația particulară a reclamantei, nu de interpretarea textelor legale ce reglementează sporul pretins de aceasta.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

13. În raport cu întrebarea cu care a fost sesizată instanța supremă în prezentul dosar, nu a fost necesară consultarea jurisprudenței instanțelor naționale.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție

14. Nu a fost identificată jurisprudență relevantă.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

15. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

16. Admisibilitatea sesizării va fi circumscrisă atât condițiilor speciale instituite prin art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cât și celor ce decurg din cuprinsul art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, a căror incidență este atrasă ca efect al normei de trimitere din art. 4 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 la prevederile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu ale cărei dispoziții arată că se completează.

17. În lumina acestor dispoziții legale, condițiile de admisibilitate a unei sesizări formulate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt circumscrise următoarelor elemente:

— existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță ori în calea de atac, dintre cele la care se referă art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

— sesizarea să privească o chestiune de drept;

— soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

18. Evaluarea elementelor sesizării relevă întrunirea doar în parte a condițiilor de admisibilitate mai sus enunțate.

19. Referitor la prima condiție legală se reține că aceasta este îndeplinită, întrucât cauza se află în curs de soluționare pe rolul Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, care judecă în primă instanță, conform art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă și art. 269 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Codul muncii*), iar litigiul se circumscrie domeniului specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, tribunalul fiind investit cu judecarea cererii formulate de salariați încadrați într-o unitate sanitară publică, obiectul cauzei vizând stabilirea și plata unor drepturi salariale ale angajaților asistenți medicali ori infirmiere, personal de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar, o categorie de salariați cuprinsă în sfera personalului plătit din fonduri publice.

20. Chestiunea sesizată, conform conținutului întrebării adresate de instanța de trimitere, este chiar cea dedusă judecării, verificându-se astfel și condiția de admisibilitate a legăturii de determinare, respectiv aceea conform căreia de chestiunea sesizată să depindă soluționarea cauzei pe fond.

21. Este îndeplinită și ultima condiție legală enunțată, întrucât, în urma consultării evidențelor întocmite la nivelul instanței supreme, rezultă că problema de drept supusă dezlegării nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție printr-o altă hotărâre prealabilă și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

22. Cât privește cea de-a doua condiție de admisibilitate în rândul celor anterior enunțate, ca sesizarea să privească o „chestiune de drept”, aceasta nu este îndeplinită.

23. Prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 impun ca o condiție de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile existența unei „chestiuni de drept” apte să declanșeze acest mecanism de unificare a practicii judiciare, iar noțiunea de „chestiune de drept” are înțelesul dat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură

civilă, deoarece termenii folosiți de legiuitor sunt aceiași, iar art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prevede că „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

24. Totodată, prin jurisprudența dezvoltată de instanța supremă în legătură cu această cerință, s-a statuat că, în sesizarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție cu procedura pronunțării unei hotărâri prealabile, trebuie „să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării” (spre exemplu, deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 90 din 4 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 1 martie 2018; nr. 20 din 20 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 6 august 2019; nr. 17 din 17 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 15 iunie 2020, etc.).

25. Când însă chestiunea de drept nu este una veritabilă, ci reprezintă doar o întrebare formală, ce nu ridică nicio dificultate și al cărei răspuns se impune cu evidență și fără cel mai mic dubiu, mecanismul hotărârii prealabile, inclusiv cel reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, nu mai trebuie declanșat, pentru că nu există o reală chestiune de drept care să necesite a fi rezolvată de principiu; nu orice element de aplicare a dreptului devine o chestiune de drept care să atragă automat necesitatea unei confirmări din partea instanței supreme pe calea acestei proceduri (Decizia nr. 94 din 25 noiembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 17 ianuarie 2025).

26. Rațiunea instituirii condițiilor formale anterior arătate constă în asigurarea îndeplinirii scopului pentru care a fost introdus acest mecanism procedural, respectiv uniformizarea jurisprudenței și asigurarea predictibilității acesteia, fără ca folosirea sa să genereze suspendarea nejustificată a judecării unei cauze, printr-o interpretare arbitrară a necesității declanșării procedurii de către instanța de judecată, cu consecința prelungirii nejustificate a duratei procesului civil și, din această perspectivă, a afectării dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

27. În consecință, contrar celor reținute prin încheierea de sesizare, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu instituie în sarcina instanțelor specializate în materia prevăzută de art. 1 din ordonanța de urgență menționată obligația de a declanșa mecanismul pronunțării unei hotărâri prealabile în orice situație în care este identificată o chestiune de drept ce nu a primit o rezolvare de principiu din partea instanței supreme, ci numai în acele cazuri în care chestiunea de drept în discuție reflectă acele trăsături (cu excepția noutății), pe care Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept le-a subliniat în mod constant în jurisprudența dezvoltată în aplicarea dispozițiilor art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, cu care ordonanța de urgență se completează.

28. În absența definirii în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 ori al art. 519 din Codul de procedură civilă a noțiunii de „chestiune de drept dificilă”, această cerință este supusă unei evaluări în concret, din partea instanței supreme, raportat la elementele care legitimează, în aprecierea instanței de trimitere, declanșarea mecanismului pronunțării hotărârii prealabile, ținând seama și de scopul edictării actului normativ pe care se întemeiază sesizarea, precum și de necesitatea asigurării unei practici unitare, coerente și previzibile.

29. Rămân astfel valabile cazurile conturate în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în care s-a statuat că nu se verifică condiția dificultății chestiunii de drept, cum ar fi: a) claritatea normei, când aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident, încât nu lasă loc de îndoială cu privire la modul de soluționare a întrebării adresate; b) când se solicită instanței supreme determinarea chiar a normei juridice aplicabile unui raport juridic, atribut ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență a instanței de judecată; c) când chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită și-a clarificat înțelesul în practica judiciară, din hotărârile cercetate rezultând că normele de drept în discuție au primit aceeași interpretare; d) când pe calea hotărârii prealabile se solicită completarea legii; e) când se solicită lămurirea unor aspecte ce se regăsesc tranșate în jurisprudența constantă și clară a Curții de Justiție a Uniunii Europene („C.J.U.E.”), a Curții Europene a Drepturilor Omului („C.E.D.O.”), a Curții Constituționale ori a Înaltei Curți de Casație și Justiție; f) când există dezlegări anterioare date de instanța supremă prin hotărâri obligatorii în materia vizată de chestiunea de drept enunțată de instanța de trimitere, ce pot oferi repere concrete de interpretare, utile în soluționarea cauzelor, prin aplicarea în fiecare caz particular, în funcție de specificul speței. Considerentele expuse de instanța de trimitere au avut în vedere exclusiv împrejurarea că este obligatorie sesizarea, în raport cu obiectul cererii de chemare în judecată și incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, însă simpla intrare în vigoare a acestei ordonanțe de urgență, în lipsa unei probleme de drept reale, nu justifică admisibilitatea sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, întrucât și acest act normativ se referă la interpretarea propriu-zisă a conținutului unor dispoziții legale în sensul dezlegării de principiu a unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, sesizarea instanței fiind obligatorie numai cu îndeplinirea cumulativă a tuturor condițiilor prevăzute de actul normativ.

30. Astfel, admisibilitatea investiției Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile în temeiul art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu poate fi desprinsă de condiția existenței unei chestiuni reale de drept care să necesite recurgerea la mecanismul hotărârii prealabile.

31. Prin raportare la aceste exigențe se constată că sesizarea formulată nu întrunește condiția de admisibilitate subsumată cerinței ca aceasta să privească o „chestiune de drept” care să fie reală, dificilă, generată de nevoia lămuririi sensului și înțelesului unei norme de drept imperfecte, lacunare sau neclare, apte să devină sursă a unor interpretări divergente și, pe cale de consecință, a unei jurisprudențe neunitare.

32. În cauză, instanța de trimitere solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să stabilească dacă, în interpretarea dispozițiilor anexei nr. 2 articol unic lit. A pct. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, raportat la art. 11 din același act normativ, cu referire la perioada începând cu data de 1.03.2021 și până la 60 de zile de la data încetării stării de alertă instituite pe teritoriul României, este posibilă acordarea diferențelor bănești actualizate cu indicii de inflație și dobânda legală dintre sporul de condiții deosebit de periculoase în quantum de 75% din salariul de bază, calculat proporțional cu întreg timpul lucrat în condiții vătămătoare, respectiv întregul program de lucru, și sporul efectiv plătit pentru aceeași perioadă personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cadrul Spitalului Municipal de Urgență Roman.

33. Problema de drept supusă interpretării nu ridică o reală dificultate, în condițiile în care dispozițiile legale anterior citate nu sunt lacunare, incomplete sau neclare, aspect ce reiese inclusiv din încheierea de sesizare, în care instanța de trimitere însăși a reținut că dispozițiile legale invocate de reclamantă ca temei al acțiunii sale nu sunt, în principiu, dificil de interpretat, deoarece, teoretic, sporul pretins de reclamantă poate fi acordat. Totodată,

a reținut instanța de trimitere faptul că analiza temeiniciei acțiunii ține exclusiv de probatoriul administrat și de situația particulară a reclamantei, iar nu de interpretarea textelor legale ce reglementează sporul pretins de aceasta.

34. Art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că încheierea de sesizare trebuie să cuprindă și punctul de vedere al completului de judecată, care, astfel, este primul ținut să stabilească dacă există o problemă de interpretare a textului legal, care implică riscul unor dezlegări ulterioare diferite în practică.

35. Această exigență legală, subsumată condiției privind ivirea unei chestiuni de drept, a fost în mod constant subliniată în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, considerându-se că încheierea de sesizare trebuie să releve reflecția judecătorilor din completul investit cu soluționarea cauzei asupra diferitelor variante de interpretare posibile și asupra argumentelor de natură să le susțină, pentru a da nașterii unor interpretări diferite. În contextul în care din cuprinsul încheierii de sesizare nu rezultă care ar fi dilema instanței de trimitere cu privire la posibile interpretări diferite ale cadrului legal și nici obstacolele întâmpinate în îndeplinirea obligației de a interpreta și aplica norma legală în litigiul cu care este investită, se impune concluzia că problema de drept supusă interpretării nu ridică o reală dificultate, neexistând riscul apariției unei practici neunitare, de natură să justifice intervenția instanței supreme.

36. Din această perspectivă se constată că instanța de trimitere nu a avut nicio dificultate în interpretarea normelor legale și nici nu a arătat argumentele pentru care consideră că problema de drept în discuție este susceptibilă a da naștere unor interpretări diferite. În contextul în care din cuprinsul încheierii de sesizare nu rezultă care ar fi dilema instanței de trimitere cu privire la posibile interpretări diferite ale cadrului legal și nici obstacolele întâmpinate în îndeplinirea obligației de a interpreta și aplica norma legală în litigiul cu care este investită, se impune concluzia că problema de drept supusă interpretării nu ridică o reală dificultate, neexistând riscul apariției unei practici neunitare, de natură să justifice intervenția instanței supreme.

37. Așadar, se constată că întrebarea din cuprinsul sesizării nu vizează o problemă de interpretare a legii, ci de aplicare a acesteia prin raportare la elemente particulare ale cauzei deduse judecătii. Astfel, premisa de la care instanța de trimitere pornește în întrebarea ce formează obiectul sesizării își găsește

40. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ în Dosarul nr. 1.880/103/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor anexei nr. 2 lit. A pct. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, raportat la art. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, cu referire la perioada începând cu data de 1 martie 2021 și până la 60 de zile de la data încetării stării de alertă instituite pe teritoriul României, pot fi acordate diferențele bănești actualizate cu indicii de inflație și dobânda legală dintre sporul de condiții deosebit de periculoase în cuantum de 75% din salariul de bază, calculat proporțional cu întreg timpul lucrat în condiții vătămătoare, respectiv întregul program de lucru, și sporul efectiv plătit pentru aceeași perioadă personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cadrul Spitalului Municipal de Urgență Roman.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 5 mai 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Raluca Emilia Leote

izvorul în starea de fapt particulară în care se află reclamanta și care are legătură cu faptul că, printr-un act administrativ intern al Spitalului Municipal de Urgență Roman, s-au stabilit, în limitele impuse de Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 și, ulterior, de Hotărârea Guvernului nr. 1.035/2020 privind modificarea și completarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, sporurile cuvenite fiecărui sector de activitate în parte, respectiv, în ceea ce o privește pe reclamantă, în sectorul COVID-19 din cadrul Spitalului Roman. Or, aplicarea legii, care, de altfel, nu este nici neclară și nici lacunară, nelăsând dubii de interpretare, la situația de fapt, astfel cum aceasta a fost stabilită prin probatoriul administrat, este atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea cauzei, această competență neputând fi delegată instanței supreme, întrucât ar fi afectată independența judecătorului fondului cauzei.

38. În aceste condiții, sesizarea instanței supreme pentru a da o dezlegare unei probleme de drept punctuale, circumscrisă situației factuale specifice reclamantei, nu întrunește condițiile necesare pentru a se constitui într-o chestiune de drept care, dacă ar fi dezlegată, ar oferi o soluție de principiu specifică mecanismului de unificare a jurisprudenței prin hotărâri prealabile, urmărindu-se mai degrabă, în contextul particular al cauzei, stabilirea efectivă a soluției ce urmează a fi adoptată de instanța de trimitere, ceea ce atrage inadmisibilitatea sesizării.

39. Reținând, în condițiile expuse, neconformitatea sesizării și în acord cu jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform căreia rațiunea reglementării mecanismului hotărârii preliminare este aceea a asigurării unor dezlegări în drept de principiu, iar nu a subrogării în atribuțiile jurisdicționale ale instanței de judecată, rolul instanței supreme neputând deveni astfel unul de soluționare directă a cauzei, se impune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării formulate de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 200

din 26 mai 2025

Dosar nr. 2.780/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— pentru președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.780/1/2024 este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 20.029/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind formulat un punct de vedere de către intimata Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Apărării Naționale.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 13 noiembrie 2024, în Dosarul nr. 20.029/3/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra următoarelor chestiuni de drept:

— *dacă perioada cât contestatorul a fost subofițer activ, eventual deja valorificată la stabilirea pensiei pentru limită de vârstă de care acesta beneficiază, mai poate fi valorificată pentru stabilirea în favoarea contestatorului a uneia dintre pensiile prevăzute de Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare;*

— *dacă perioada cât contestatorul a fost elev al Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri de Logistică „Gheorghe Lazăr” poate fi avută în vedere ca vechime în serviciu, conform prevederilor art. 3 lit. e) pct. 3 din Legea nr. 223/2015, pentru stabilirea în favoarea contestatorului a uneia dintre pensiile prevăzute de această lege.*

II. Dispozițiile legale care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

8. Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 223/2015*):

„**Art. 3.** — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: (...)

e) *vechimea în serviciu* — perioada în care o persoană din sistemul de apărare națională, ordine publică și securitate națională s-a aflat în una dintre următoarele situații: (...)

3. *a îndeplinit serviciul militar ca militar în termen, militar cu termen redus, elev sau student al unei instituții militare de învățământ din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională pentru formarea cadrelor militare/polițiștilor/funcționarilor publici cu statut special, cu excepția învățământului liceal; (...).*

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept supusă interpretării

9. Prin Contestația înregistrată la data de 17 iunie 2024 pe rolul Tribunalului București — Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale cu nr. 20.029/3/2024, contestatorul, în contradictoriu cu intimații Casa de Pensii Sectorială a

Ministerului Apărării Naționale și Ministerul Apărării Naționale, a solicitat anularea Deciziei nr. xxxxxxxx/13.03.2024 emise de Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Apărării Naționale și a Hotărârii nr. xxxxx/31.05.2024 a Comisiei de contestații a Ministerului Apărării Naționale, precum și obligarea intimei Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Apărării Naționale la emiterea unei noi decizii de pensie militară de stat pentru perioadele 21.08.1978-26.03.1985 și 21.09.1976-1.08.1978, începând cu data de 23 august 2023.

10. În motivare, contestatorul a arătat că prin Decizia civilă nr. 2.974/2022 a Curții de Apel București a fost obligată casa teritorială de pensii să emită o decizie pentru limită de vârstă, începând cu data de 18 august 2021.

11. Ca atare, a fost emisă Decizia nr. xxxxxx/21.07.2023, prin care contestatorului i s-au acordat drepturile de pensie pentru limită de vârstă, începând cu data de 18 august 2021, fără însă a i se reține vechime sau puncte realizate în sistemul militar.

12. Ulterior înscrierii în sistemul public de pensii, contestatorul a revenit cu o solicitare de acordare a pensiei militare pentru perioada lucrată în acest sistem.

13. Contestatorul a solicitat instanței să aibă în vedere adeverința emisă de Centrul Militar Sector 2 București, din care rezultă că în perioada 21 septembrie 1976-21 august 1978 a urmat cursurile Institutului de maiștri și subofițeri „Gheorghe Lazăr”, iar în perioada 21 august 1978-26 martie 1985 a fost subofițer activ, fiind trecut în rezervă cu gradul de sergent major în data de 26 martie 1985, întrucât perioada 21 august 1978-26 martie 1985 nu a fost valorificată în sistemul public de pensii.

14. Contestatorul a susținut că se află sub imperiul dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 223/2015, iar aspectul comun pentru pensiile stabilite în baza art. 19 și 26 este aplicarea art. 29 alin. (3) din Legea nr. 223/2015, potrivit căruia procentul de pensie nu se stabilește prin scădere din 65%, ci se face proporția din 25 de ani, corespunzătoare vechimii în serviciu și sporului de vechime pentru condiții de muncă.

15. Totodată, contestatorul a apreciat că și perioada în care a urmat forma de învățământ profesional la Institutul de maiștri și subofițeri „Gheorghe Lazăr” face parte din stagiile de cotizare asimilate.

16. Prin întâmpinare, intimata Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Apărării Naționale a solicitat respingerea acțiunii, arătând că, în urma analizării documentelor aflate la dosarul de pensionare al contestatorului, a rezultat că acesta nu îndeplinește condițiile de vechime în serviciu pentru acordarea pensiei conform prevederilor art. 19 din Legea nr. 223/2015, drept care a emis decizia contestată în prezenta cauză, prin care a fost respinsă cererea acestuia pentru acordarea pensiei militare de stat.

17. Ulterior, la data de 23 august 2023, contestatorul a solicitat înscrierea la pensie militară de stat în baza Legii nr. 223/2015, iar intimata Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Apărării Naționale a solicitat Casei Teritoriale de Pensii Sector 2 București să comunice perioadele de vechime realizate de contestator, ce au fost valorificate în sistemul public de pensii, iar din răspunsul transmis de aceasta a rezultat că prin Decizia nr. xxxxxx/13.07.2023 contestatorului i s-a stabilit pensie pentru limită de vârstă în sistemul unitar de pensii publice, precum și faptul că la emiterea acestei decizii a fost valorificată și perioada 21 septembrie 1976-26 martie 1985, în care contestatorul a avut calitatea de militar în activitate.

18. În consecință, față de prevederile art. 26 din Legea nr. 223/2015, apreciază că în mod corect s-a emis decizia de respingere contestată.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

19. Completul de judecată al instanței de trimitere a apreciat că în cauză sunt incidente prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, întrucât speța de față se înscrie în domeniul de aplicare a acestui act normativ, așa cum este definit la art. 1 alin. (2).

20. Astfel, contestatorul, în calitate de militar în rezervă, a făcut parte din personalul plătit din fonduri publice și pretinde recunoașterea dreptului său la una dintre pensiile militare de stat prevăzute de Legea nr. 223/2015, prin valorificarea anumitor perioade cât a fost militar activ sau elev al unei școli militare, aspecte care vizează modul de stabilire a drepturilor sale de pensie.

21. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea intervine în legătură cu orice problemă de drept dedusă judecătii în cauzele care se încadrează în art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de gradul de dificultate, concluzie care derivă din caracterul imperativ al normelor în discuție.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

22. Contestatorul a apreciat că se impune sesizarea instanței supreme, fiind necesare clarificări în vederea asigurării unei practici judiciare unitare, susținând că perioada cât a fost elev al Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri de Logistică „Gheorghe Lazăr” se circumscrie art. 3 lit. g) din Legea nr. 223/2015 și constituie stagiul de cotizare.

23. Intimata Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Apărării Naționale a considerat că nu este necesară nicio dezlegare din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție, deoarece prevederile legale incidente sunt clare.

24. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, a fost formulat un punct de vedere de către intimata Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Apărării Naționale prin care a fost de acord cu concluziile din raport.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

25. Completul de judecată al instanței de trimitere nu și-a exprimat poziția cu privire la chestiunile care formează obiectul sesizării, justificând acest refuz prin necesitatea de a evita o antepunțare.

VII. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

26. Din răspunsurile transmise de instanțele naționale, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, au fost identificate hotărâri judecătorești prin care:

— cu privire la stagiile deja valorificate într-unul din cele două sisteme de pensii s-a stabilit, prin raportare la art. 27 din Legea nr. 223/2015 și art. 192 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 263/2010), că perioadele de stagiul de cotizare valorificate ca vechime în muncă la stabilirea pensiei militare de stat nu mai pot fi valorificate și în sistemul public de pensii, concluzie care se impune pentru identitate de rațiune și în sens invers;

— cu privire la perioada cât un beneficiar al unei pensii militare de stat a fost elev al unei școli militare, a contat nivelul acestei școli, nefiind valorificată ca vechime în serviciu decât perioada cât a fost elev sau student al unei instituții militare de învățământ din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională pentru formarea cadrelor militare/polițiștilor/funcționarilor publici cu statut special de nivel mai înalt decât cele aferente învățământului liceal.

27. Punctele de vedere teoretice unanime exprimate de judecători cu privire la prima întrebare au fost în sensul că perioada cât contestatorul a fost subofițer activ, deja valorificată pentru stabilirea pensiei pentru limită de vârstă de care beneficiază acesta, nu mai poate fi valorificată pentru stabilirea în favoarea contestatorului a uneia dintre pensiile prevăzute de Legea nr. 223/2015, întrucât perioada serviciului militar, care reprezintă atât „vechime în serviciu” în sistemul pensiilor militare de stat, cât și perioadă asimilată stagiului de cotizare în sistemul public de pensii, nu poate fi valorificată în ambele sisteme de pensii.

28. Referitor la a doua întrebare din sesizare, s-a apreciat că aceasta privește o chestiune de fapt, și nu de drept, iar, în speță, perioada nu poate fi avută în vedere ca vechime în serviciu, conform art. 3 lit. e) pct. 3 din Legea nr. 223/2015, pentru stabilirea în favoarea contestatorului a uneia dintre pensiile prevăzute de această lege.

29. În sens contrar au fost exprimate de judecători opinii teoretice, în sensul că perioada cât contestatorul a fost elev al Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri de Logistică „Gheorghe Lazăr” poate fi avută în vedere ca vechime în serviciu, conform art. 3 lit. e) pct. 3 din Legea nr. 223/2015.

30. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

31. Verificând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, a fost identificată Decizia nr. 74 din 16 octombrie 2017 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 939 din 28 noiembrie 2017, prin care au fost admise sesizările conexe formulate de Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă și Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, s-a stabilit că: „*În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 49 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor art. 3 lit. e) pct. 3 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, perioada în care asiguratul a fost elev al unui ciclu profesional absolvit după gimnaziu, în cadrul Școlii Militare de Muzică, astfel cum era reglementată prin Decretul nr. 198/1953 privind reorganizarea Școlii Militare de Muzică, nu se asimilează stagiului de cotizare în sistemul public de pensii, respectiv nu constituie vechime în serviciu pentru o persoană din sistemul de apărare națională*”.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

32. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

33. Temeiul sesizării îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

34. Din analiza dispozițiilor art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 rezultă că declanșarea procedurii hotărârii prealabile este posibilă numai în cazul în care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrisă domeniului de aplicare al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

35. Evaluarea elementelor sesizării relevă întrunirea doar în parte a condițiilor de admisibilitate mai sus enunțate.

36. Astfel, se constată că procesul în care a fost formulată sesizarea are ca obiect contestarea unei decizii de pensii, emisă de Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Apărării Naționale, și a unei hotărâri emise de Comisia de contestații a aceluiași minister, contestatorul, în calitate de militar în rezervă, solicitând

recunoașterea dreptului său la una dintre pensiile militare de stat prevăzute de Legea nr. 223/2015, prin valorificarea anumitor perioade cât a fost militar activ sau elev al unei școli militare.

37. Prin urmare, obiectul dedus judecării privește stabilirea și plata drepturilor la pensie ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

38. Cauza în care a fost formulată sesizarea se află pe rolul Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, care judecă în primă instanță, potrivit dispozițiilor art. 95 pct. 4 din Codul de procedură civilă și ale art. 101 din Legea nr. 223/2015.

39. Așadar, primele două condiții de admisibilitate, anterior enunțate, sunt îndeplinite.

40. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, instanța supremă constată că această cerință instituie o dublă condiționare: pe de o parte, să existe o chestiune de drept și, pe de altă parte, să fie stabilită legătura necesară dintre dezlegarea chestiunii de drept identificate și soluționarea cauzei pe fond.

41. Cu referire la primul aspect, în lipsa unei definiții legale a noțiunii, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, formată în aplicarea art. 519 din Codul de procedură civilă, s-a statuat în mod constant că, pentru a se putea discuta de existența unei chestiuni de drept, este necesar ca problema de drept antamată „să necesite cu pregnanță a fi lămurită, să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării” (a se vedea, exemplificativ, Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016; Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023).

42. În prezenta cauză, din cuprinsul încheierii de sesizare reiese că instanța de trimitere a înțeles să formuleze două întrebări preliminare. Prin intermediul primei întrebări se solicită instanței supreme să statueze dacă perioada cât contestatorul a activat ca subofițer activ, eventual deja valorificată pentru stabilirea pensiei pentru limită de vârstă, mai poate fi luată în considerare pentru stabilirea în favoarea acestuia a uneia dintre pensiile prevăzute de Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat. Cea de-a doua întrebare supune Înaltei Curți de Casație și Justiție lămurirea împrejurării dacă perioada cât contestatorul a fost elev al Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri de Logistică „Gheorghe Lazăr” poate fi avută în vedere ca vechime în serviciu, conform art. 3 lit. e) pct. 3 din Legea nr. 223/2015, pentru stabilirea în favoarea contestatorului a uneia dintre pensiile prevăzute de această lege.

43. Astfel cum reiese din cuprinsul încheierii de sesizare, instanța de trimitere nu solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție interpretarea, *in abstracto*, a unor texte legale considerate îndoielnice, lacunare sau neclare, ci, în realitate, urmărește soluționarea pe fond a litigiului, tinzând la obținerea unor răspunsuri particularizate în raport cu situația concretă a contestatorului.

44. Această concluzie reiese din modalitatea de formulare a celor două întrebări. Pe de o parte, prima întrebare nici măcar nu indică un text legal care să fie supus interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție pe calea mecanismului hotărârii prealabile prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, ci cuprinde referiri ipotetice la o perioadă „eventual” deja valorificată pentru stabilirea pensiei pentru limită de vârstă, solicitându-se instanței supreme să statueze dacă o astfel de perioadă mai poate fi luată în considerare la stabilirea în favoarea contestatorului a uneia dintre pensiile prevăzute de Legea nr. 223/2015.

45. Pe de altă parte, prin intermediul celei de-a doua întrebări, instanța de trimitere solicită instanței supreme să determine, în concret, dacă situația particulară a contestatorului, de fost elev al Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri de

Logistică „Gheorghe Lazăr”, se încadrează în prevederile art. 3 lit. e) pct. 3 din Legea nr. 223/2015, pentru stabilirea în favoarea contestatorului a uneia dintre pensiile prevăzute de Legea nr. 223/2015.

46. Așadar, instanța de trimitere solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție, pe calea sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, identificarea și aplicarea normelor juridice incidente la situația particulară a contestatorului.

47. Or, după cum s-a reținut în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, operațiunile de identificare, interpretare și aplicare a textelor de lege circumstanțelor care caracterizează fiecare litigiu, deci de realizare a raționamentului judiciar, rămân în atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea litigiului, neputând fi transferate completului constituit pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile (a se vedea, exemplificativ, Decizia nr. 71 din 11 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1330 din 31 decembrie 2024).

48. Deopotrivă, se remarcă în cuprinsul încheierii de sesizare absența oricărei analize a instanței de trimitere cu privire la pragul de dificultate pe care întrebările adresate trebuie să îl atingă pentru a fi justificată sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, fiind omisă prezentarea posibilelor variante de interpretare. Mai mult, s-a apreciat de către Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale că imperativul sesizării obligă instanțele să acceseze acest mecanism indiferent de gradul de dificultate al problemei ridicate, această statuare fiind însoțită de refuzul explicit al instanței de trimitere de a-și exprima punctul de vedere cu privire la întrebările formulate.

49. Toate aceste elemente se constituie în tot atâtea motive de inadmisibilitate a sesizării, pentru neîndeplinirea condițiilor formale care au fost în mod repetat evidențiate în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

50. Astfel cum s-a statuat, din punct de vedere formal, încheierea de sesizare a instanței supreme în vederea dezlegării, în prealabil, a unei chestiuni de drept trebuie să respecte dispozițiile art. 520 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, de la care norma specială nu derogă. Așadar, încheierea de sesizare trebuie să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării, această obligație rezultând, de altfel, și din prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care impun completului de judecată să verifice și să constate îndeplinirea condițiilor de admisibilitate și să dispună sesizarea instanței supreme doar dacă rezultatul acestei verificări este afirmativ, fiind necesare o analiză

argumentată cu privire la toate condițiile de admisibilitate incidente, precum și exprimarea opiniei preliminare a completului de judecată asupra chestiunii de drept cu privire la care se dispune sesizarea (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 61 din 28 octombrie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1274 din 18 decembrie 2024).

51. În condițiile în care nu sunt identificate texte de lege lacunare sau neclare, care să fie supuse interpretării, nu au fost prezentate posibile variante de interpretare, lipsesc argumentele necesare pentru justificarea caracterului dificil al problemelor de drept, la care se adaugă omisiunea instanței de trimitere de a prezenta propriul punct de vedere cu privire la chestiunile ce formează obiectul sesizării, se impune concluzia în sensul neîndeplinirii cerinței de admisibilitate privind existența unei chestiuni de drept reale, veritabile, care să poată fi dezlegată pe calea mecanismului prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024. Modalitatea de formulare a sesizării conduce la concluzia că, în realitate, instanța de trimitere solicită o rezolvare a litigiului dedus judecății, însă instanța supremă nu poate fi investită în cadrul acestei proceduri cu interpretarea și aplicarea legii la circumstanțele concrete ale cauzei cu a cărei soluționare au fost investite instanțele, atribut care este și trebuie să rămână în competența acestora.

52. Revine instanței de trimitere, așadar, sarcina de a identifica textele de lege incidente, a căror interpretare și aplicare să o conducă spre răspunsul la prima întrebare formulată, la fel cum, din perspectiva celei de-a doua întrebări, instanța de trimitere are obligația de a analiza situația particulară a contestatorului, forma și nivelul de învățământ urmate de acesta, pentru ca, ulterior, să determine în ce măsură sunt incidente prevederile art. 3 lit. e) pct. 3 din Legea nr. 223/2015. În cadrul acestui demers, instanța de trimitere are la dispoziție instrumentele deja oferite de către Înalta Curte de Casație și Justiție care, prin Decizia nr. 74 din 16 octombrie 2017 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, paragraful 80, a stabilit, cu ocazia interpretării prevederilor art. 3 lit. e) pct. 3 din Legea nr. 223/2015, că, *„în identificarea stagiului/vechimii asimilate, se aplică norma pozitivă, respectiv se verifică dacă a fost urmată o școală militară, referirea din textele de lege analizate, cu titlu de excepție, la învățământul liceal militar fiind de natură a exclude de la asimilare un nivel de studii, cel «liceal», aflat între ciclurile gimnaziale și postliceale (nivel în care sunt cuprinse și școlile profesionale), și nu o anumită formă de învățământ, «liceul»”*.

53. În concluzie, dat fiind că sesizarea nu privește o chestiune de drept reală, veritabilă, condițiile de admisibilitate nu sunt îndeplinite în mod cumulativ, astfel că prezenta sesizare va fi respinsă, ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 20.029/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

— *dacă perioada cât contestatorul a fost subofițer activ, eventual deja valorificată la stabilirea pensiei pentru limită de vârstă de care acesta beneficiază, mai poate fi valorificată pentru stabilirea în favoarea contestatorului a uneia dintre pensiile prevăzute de Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare;*

— *dacă perioada cât contestatorul a fost elev al Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri de Logistică „Gheorghe Lazăr” poate fi avută în vedere ca vechime în serviciu, conform prevederilor art. 3 lit. e) pct. 3 din Legea nr. 223/2015, pentru stabilirea în favoarea contestatorului a uneia dintre pensiile prevăzute de această lege.*

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 26 mai 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 201

din 26 mai 2025

Dosar nr. 2.715/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— pentru președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.715/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizările conexe formulate de Tribunalul București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 6.609/2/2023 și nr. 9.269/3/2024 și de Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.060/103/2018.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, însă acestea nu au depus puncte de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizărilor în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularii și obiectul sesizărilor

7. Tribunalul București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin încheierile din 12 noiembrie 2024, în dosarele nr. 9.269/3/2024 și nr. 6.609/2/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, prevăzut de art. 1 lit. B capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se calculează la salariul de bază primit efectiv de funcționarul public lunar sau rămâne plafonat la nivelul cuantumului din luna decembrie 2023, în condițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare.

8. Sesizările au fost înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 2.715/1/2024 și nr. 2.716/1/2024.

9. Ulterior, pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost înregistrată cu nr. 211/1/2025 Sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.060/103/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor anexei nr. VIII capitolul II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 și lit. b) pct. 5 din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat la prevederile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din același act normativ, cu referire și la art. 6 și 7 din Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”

din administrația publică centrală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, majorarea la salariul de bază, respectiv sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare se acordă de la data de la care salariații au ajuns la limita valorii prevăzute de grila de salarizare pentru anul 2022 sau de la data la care salariații au atins nivelul prevăzut de grila de salarizare pentru 2022, majorat cu toate majorările prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017.

10. Având în vedere existența unei strânse legături între obiectul primei sesizări și obiectul sesizărilor înregistrate ulterior, în temeiul art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, s-a dispus conexarea dosarelor nr. 211/1/2025 și nr. 2.716/1/2024 la Dosarul nr. 2.715/1/2024.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

11. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017)

Art. 38. — Aplicarea legii

„(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale: a) cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții; (...)

(4) În perioada 2019-2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h). (...)

(6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022. (...)”

Anexa nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” — capitolul I — lit. B. — Reglementări specifice funcționarilor publici

Art. 1. — „(1) Funcționarii publici beneficiază de un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar corespunzător timpului lucrat.

(2) Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestora se stabilesc de către ordonatorul principal de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților funcționarilor publici, în limita prevederilor din Regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens.”

Capitolul II — lit. A — Salarizarea personalului contractual din administrația publică centrală de specialitate, servicii deconcentrate ale ministerelor și ale altor organe centrale de specialitate, prefecturi, consilii județene, municipii, administrația publică locală — consilii, primării și servicii publice din subordinea acestora — pct. II — Salarizarea personalului din autorități publice și agenții

Subpct. 6.2 — „Personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice

prevăzute în prezenta anexă beneficiază și de următoarele categorii de sporuri și drepturi:

a) Sporuri: 1. Spor pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase care implică risc de îmbolnăvire și/sau contagiune directă sau indirectă, respectiv riscuri asociate datorate condițiilor specifice de desfășurare a activității — de până la 35%; (...)

b) Alte drepturi: (...) 5. Personalul din cadrul administrației publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care își desfășoară activitatea în structurile de inspecție și control sau prin atribuțiile specifice contribuie în actul oficial de control, respectiv de inspector al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor beneficiază de majorarea salariului de bază cu 12,5%.”

12. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018)

Art. 34 (forma inițială) — „(2) Începând cu 1 ianuarie 2019, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Art. 34 (forma modificată) — „(2) Începând cu luna ianuarie 2020, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2019, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

13. Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 (Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017)

Art. 6. — „Personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor beneficiază în condițiile prevăzute în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul regulament, de sporurile prevăzute în anexa nr. VIII, la cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1-3 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. 7. — „Cuantumul sporurilor prevăzute la art. 6 se aprobă prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, potrivit prevederilor cuprinse în anexa nr. VIII, la cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 8 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.”

Anexa nr. 1 — Articol unic. — „Pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, mărimea sporului pentru personalul prevăzut la cap. I și cap. II din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția personalului din administrația publică locală, în funcție de numărul de factori de risc întruniți, este următoarea:

a) spor de la 10,1% până la 15% din salariul de bază pentru personalul care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 5 din regulamentul-cadru; (...)”.

III. Expunerea succintă a proceselor în cadrul cărora s-au invocat chestiunile de drept

A. Dosarul nr. 9.269/3/2024 al Tribunalului București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal

14. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal cu nr. 9.269/3/2024, reclamanta a solicitat obligarea pârâtei Casa

de Pensii a Municipiului București la stabilirea, începând cu 1 ianuarie 2024, atât a salariului de bază al reclamantei corespunzător funcției și gradului profesional, cât și a sporului pentru condiții de muncă vătămătoare, la nivelul maxim aflat în plată la această dată în cadrul Casei Naționale de Pensii.

15. În motivare, reclamanta a susținut că salariul său de bază nu este calculat la nivelul salariului de bază corespunzător funcției și gradului din administrația publică centrală, diferența rezultată din aplicarea primei tranșe fiind calculată la salariul de bază de la nivel central aflat în plată în luna decembrie 2023.

B. Dosarul nr. 6.609/2/2023 al Tribunalului București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal

16. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal cu nr. 6.609/2/2023, mai mulți reclamânți au solicitat obligarea pârâtei Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor la recalcularea sporului pentru condiții de muncă vătămătoare de până la 15% la salariul de bază aflat în plată, începând cu luna decembrie 2018 și în continuare, precum și la plata diferențelor de drepturi salariale rezultate din recalculare.

C. Dosarul nr. 1.060/103/2018 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal

17. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal cu nr. 1.060/103/2018, mai mulți reclamânți au solicitat obligarea pârâtei Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor la emiterea unei decizii prin care să fie stabilite și acordate, începând cu 1 ianuarie 2018, sporurile pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzute în cap. II lit. A pct. II subpunct. 6.2 lit. a) din anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 și în Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, în limita procentului stabilit prin Ordinul nr. 616 din 31 ianuarie 2018, aplicabil la nivelul autorității pârâte.

18. Prin Cererea înregistrată pe rolul aceluiași tribunal cu nr. 1.062/103/2018, mai mulți reclamânți au solicitat obligarea pârâtei Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor la emiterea unei decizii prin care să fie stabilite și acordate salariile de bază în plată, începând cu 1 ianuarie 2018, prin raportare la grila de salarizare aferentă anului 2022, majorată cu procentul de 12,5%, prevăzut în cap. II lit. A pct. II subpunct. 6.2 lit. b) pct. 5 din anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017.

19. Prin Încheierea din 13 noiembrie 2018, Tribunalul Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus conexarea celor două dosare.

20. Ulterior, un membru de sindicat a formulat cerere de intervenție principală prin care a pretins aceleași drepturi cu cele ce formează obiectul acțiunii din Dosarul nr. 1.060/103/2018.

21. Prin Sentința nr. 121 din 14 februarie 2023, Tribunalul Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a respins, ca neîntemeiată, atât cererile conexate, cât și cererea de intervenție principală.

22. Împotriva acestei decizii, reclamânții au declarat recurs prin care au solicitat casarea sentinței atacate și, în urma rejudecării cauzei, admiterea acțiunilor.

23. În motivare, recurenții au susținut că prima instanță nu a observat că aceștia au atins grila de salarizare aferentă anului 2022, fie la 1 ianuarie 2018, fie la o dată ulterioară, cu ocazia încadrării sau a reîncadrării în funcție. Au mai criticat soluția atacată din perspectiva nerespectării dezlegărilor date prin Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii.

IV. Motivele reținute de titularii sesizărilor cu privire la admisibilitatea procedurii

24. Instanțele de trimitere au apreciat că sesizările în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinesc condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) raportat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

25. Completul de judecată din cadrul *Tribunalului București* a menționat că instanța supremă nu a statuat asupra chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării. A mai arătat că nu se mai impune evaluarea dificultății chestiunii de drept de vreme ce sesizarea instanței supreme este obligatorie în litigiile privind fondurile publice.

26. Completul de judecată din cadrul *Curții de Apel Bacău* a reținut că procesul se află în ultimă instanță și are ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici din cadrul Direcției Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor Neamț. A mai arătat că interpretarea normelor aplicabile este esențială pentru soluționarea recursului exercitat în cauză și că instanța supremă nu a statuat asupra chestiunii de drept invocate. În acest sens a precizat că deciziile obligatorii invocate de recurenți nu au rezolvat problema de drept antamată, respectiv dacă salariile de bază prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 pentru anul 2022 sunt cele menționate expres în grila din anexa la această lege sau sunt cele prevăzute în anexă, la care se adaugă alte majorări reglementate prin același act normativ.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

27. Părțile nu au prezentat puncte de vedere asupra chestiunilor de drept.

VI. Punctele de vedere ale completurilor care au formulat sesizările cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

28. Completul de judecată din cadrul *Tribunalului București* a apreciat că orice majorare intervenită în salarizarea funcționarilor din cadrul Casei Naționale de Pensii la 1 ianuarie 2024 nu a influențat calcularea drepturilor salariale, în condițiile în care legiuitorul a prevăzut expres că diferențele salariale se raportează la salariul de bază aferent lunii decembrie 2023.

29. Completul de judecată din cadrul *Curții de Apel Bacău* a apreciat că normele legale în discuție trebuie interpretate în sensul că personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor beneficiază de majorarea salariului de bază cu 12,5% și de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare de până la 35%, de la data la care salariile de bază au atins nivelul prevăzut de grila din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, pentru anul 2022.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

30. Din răspunsurile transmise de către instanțele judecătorești consultate a rezultat o singură orientare jurisprudențială.

31. Astfel, s-a apreciat că sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, prevăzut de art. 1 lit. B cap. I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, rămâne plafonat la nivelul cuantumului din luna decembrie 2023, în condițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.

32. S-a argumentat că nu există un temei pentru a determina, ulterior stabilirii salariului de bază aferent anului 2024, un nivel superior al sporului de condiții vătămătoare al cărui cuantum este plafonat prin aplicarea succesivă a actelor normative adoptate de către legiuitorul delegat. Astfel, începând cu luna ianuarie 2019, dacă personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, nivelul sporului rămâne neschimbat.

33. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problema de drept care formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

34. Prin Decizia nr. 666 din 29 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 4 februarie 2021, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23, art. 25 alin. (1) și ale art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017.

35. Prin Decizia nr. 176 din 21 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 911 din 10 septembrie 2024, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 lit. b), c), d) și g), art. 23, art. 36 alin. (1), art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3), (4) și (6) și ale art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 1 din cap. I lit. B și ale cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 și 2 din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

36. În mecanismele de unificare a practicii judiciare au fost identificate mai multe decizii care prezintă relevanță pentru soluționarea sesizărilor conexate.

37. Prin Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 19 februarie 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că, în interpretarea dispozițiilor notei 2 lit. c) pct. II lit. A cap. I din anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017, în corelare cu prevederile art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din actul normativ anterior menționat, majorarea salariului de bază, de 15% pentru complexitatea muncii, nu se acordă pentru perioada 1 iulie 2017-31 decembrie 2017 și pentru anul 2018; pentru perioada 2019-2022, această majorare se acordă în condițiile stabilite la art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017; prin excepție, această majorare se acordă începând cu ianuarie 2018 sau cu data de la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare devin mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

38. Prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 22 ianuarie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a stabilit că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017, în corelare cu prevederile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din același act normativ, personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

39. Prin Decizia nr. 52 din 21 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1316 din 24 decembrie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că, pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de articolul unic lit. a) din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 este supus plafonării reglementate de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

40. Prin Decizia nr. 104 din 9 decembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 6 februarie 2025, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că la acordarea sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare trebuie să se țină seama de plafonul prevăzut de art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 1/2020, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

41. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizările în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile sunt inadmisibile, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

42. Temeiul sesizărilor conexate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

43. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, iar conform alin. (3) al aceluiași articol, „(...) prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

44. Conform art. 2 alin. (1) din același act normativ, „dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

45. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, care se circumscrie domeniului de aplicare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

46. Spre deosebire de condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept ce se solicită a fi lămurită.

47. De asemenea, în această procedură Înalta Curte de Casație și Justiție poate fi sesizată și de completurile de judecată investite cu soluționarea cauzelor în primă instanță, iar nu doar de către completurile de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale curților de apel sau ale tribunalelor investite cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță.

48. Verificând îndeplinirea cumulativă a acestor condiții de admisibilitate, se constată că procesele în care au fost formulate sesizările conexate au ca obiect:

- (i) obligarea pârâtei Casa de Pensii a Municipiului București la stabilirea, începând cu 1 ianuarie 2024, atât a salariului de bază al reclamantei corespunzător funcției și gradului profesional, cât și a sporului pentru condiții de muncă vătămătoare, la nivelul maxim aflat în plată la această dată în cadrul Casei Naționale de Pensii (Dosarul nr. 9.269/3/2024);
- (ii) obligarea pârâtei Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor la recalcularea sporului pentru condiții de muncă vătămătoare de până la 15% la salariul de bază aflat în plată, începând cu luna decembrie 2018 și în continuare, precum și la plata diferențelor de drepturi salariale rezultate din recalculare (Dosarul nr. 6.609/2/2023);
- (iii) obligarea pârâtei Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor la: a) emiterea unei decizii prin care să fie stabilite și acordate, începând cu 1 ianuarie 2018, sporurile pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzute în cap. II lit. A pct. II subpunct. 6.2 lit. a) din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 și în Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, în limita procentului stabilit prin Ordinul nr. 616 din 31 ianuarie 2018, aplicabil la nivelul autorității pârâte; b) emiterea unei decizii prin care să fie stabilite și acordate salariile de bază în plată, începând cu 1 ianuarie 2018, prin raportare la grila de salarizare aferentă anului 2022, majorată cu procentul de 12,5%, prevăzut în cap. II lit. A pct. II subpunct. 6.2 lit. b) pct. 5 din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 (Dosarul nr. 1.060/103/2018).

49. Astfel, pretențiile deduse judecății se circumscriu unor drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, deoarece, prin demersurile procesuale inițiate, reclamantii, în calitate de personal plătit din fonduri publice încadrat în familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, urmăresc recunoașterea și plata unor sume de bani pretinse cu titlu de spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare.

50. Cauzele în care au fost formulate sesizările conexate se află pe rolul instanțelor judecătorești, respectiv în primă instanță pe rolul Tribunalului București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal și în calea de atac a recursului aflat pe rolul Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

51. De asemenea, problemele semnalate de instanțele de trimitere reprezintă chestiuni de drept, deoarece se referă la condițiile legale de acordare a sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, în raport cu incidența plafonului legal prin care cuantumul sporurilor acordate a fost limitat la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018 și în raport cu împrejurarea atingerii nivelului stabilit prin grila de salarizare aferentă anului 2022.

52. Ca atare, primele trei condiții de admisibilitate sunt îndeplinite.

53. În schimb, nu este realizată ultima condiție de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, care vizează nestatuarea anterioară de către instanța supremă asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

54. Astfel, în considerarea acestei ultime cerințe, ori de câte ori chestiunea de drept invocată a fost dezlegată printr-o hotărâre obligatorie a instanței supreme, sesizarea care vizează aceeași chestiune nu mai poate fi soluționată pe fond.

55. Verificând îndeplinirea acestei condiții, se constată că instanța care a formulat sesizările înregistrate cu nr. 2.715/1/2024 și nr. 2.716/1/2024 solicită a se stabili dacă

sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, prevăzut de art. 1 lit. B cap. I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, se calculează la salariul de bază primit efectiv de funcționarul public lunar sau rămâne plafonat la nivelul lunii decembrie 2023, în condițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.

56. Ulterior sesizării instanței supreme cu privire la această chestiune de drept a fost pronunțată Decizia nr. 104 din 9 decembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 6 februarie 2025, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că la acordarea sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare trebuie să se țină seama de plafonul prevăzut de art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceeași condiții. În considerentele de la paragraful 178 din această decizie s-a reținut că voința legiuitorului, exprimată explicit în actele normative adoptate anual în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, a fost aceea de a plafona cuantumul sporurilor prin raportare la nivelul acordat în luna decembrie 2018, măsură menținută pentru întregul interval 2019-2024. Normele juridice de plafonare au caracter general, fără a face distincție în funcție de personalul bugetar beneficiar, fără a se face referire la un anumit spor, indicându-se categoria generică a sporurilor, și fără a fi reliefată vreo rațiune care să justifice un regim derogatoriu în privința sporului pentru condiții de muncă. Așa fiind, limitarea legală a cuantumului sporurilor este aplicabilă în privința sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, pentru toate categoriile de personal plătite din fonduri publice.

57. Ca atare, chestiunea de drept antamată prin sesizările formulate de Tribunalul București a fost dezlegată prin decizia anterior evocată, care se impune a fi respectată în virtutea caracterului său obligatoriu, consacrat de art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

58. Prin Sesizarea înregistrată ulterior cu nr. 211/1/2025, Curtea de Apel Bacău solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru interpretarea dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 și lit. b) pct. 5 din Legea-cadru nr. 153/2017, raportate la cele ale art. 38 alin. (3), (4) și (6) din același act normativ, cu referire și la art. 6 și 7 din Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, în sensul de a se stabili dacă majorarea la salariul de bază, respectiv sporul pentru condiții vătămătoare se acordă de la data de la care salariații au ajuns la limita valorii prevăzute de grila pentru anul 2022 sau de la data la care salariații au atins nivelul prevăzut de grila de salarizare pentru 2022, majorat cu toate majorările prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017.

59. Or, în interpretarea acestor texte de lege, a fost pronunțată Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 22 ianuarie 2021, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a stabilit că personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale

reglementate. În considerentele de la paragraful 81 din această decizie s-a reținut că sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, se acordă doar personalului care beneficiază de un salariu calculat potrivit dispozițiilor acestei legi, neavând o autonomie proprie care să îi permită o aplicare directă și nemijlocită în baza art. 23, fără o coroborare a acestui text de lege cu cel al art. 38.

60. Ca atare, instanța supremă a interpretat cu caracter obligatoriu textele de lege invocate de titularul sesizării cu privire la sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, cuvenit personalului din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, în contextul aplicării etapizate a Legii-cadru nr. 153/2017.

61. Referitor la modul de acordare a majorărilor salariale în același context al aplicării etapizate a Legii-cadru nr. 153/2017 a fost pronunțată Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 19 februarie 2019, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că, în interpretarea dispozițiilor notei 2 lit. c) pct. II lit. A cap. I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, în corelare cu prevederile art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din actul normativ anterior menționat, majorarea salariului de bază, de 15% pentru complexitatea muncii, nu se acordă pentru perioada 1 iulie 2017-31 decembrie 2017 și pentru anul 2018; pentru perioada 2019-2022, această majorare se acordă în condițiile stabilite la art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017; prin excepție, această majorare se acordă începând cu ianuarie 2018 sau cu data de la care salariile de

bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare devin mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

62. De asemenea, prin Decizia nr. 52 din 21 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1316 din 24 decembrie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că, pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de articolul unic lit. a) din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 este supus plafonării reglementate de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

63. În aceste condiții, Înalta Curte de Casație și Justiție subliniază că mecanismul de unificare a practicii judiciare reprezentat de hotărârea prealabilă nu poate fi declanșat în mod repetat pentru interpretarea unor texte de lege al căror înțeles a fost deja lămurit de instanța supremă prin decizii obligatorii.

64. Doar în măsura în care nu există dezlegări cu privire la chestiunile de drept incidente în soluționarea cauzelor, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, devine admisibilă. De altfel, este în căderea instanțelor investite cu soluționarea cauzelor obligația de a verifica jurisprudența cu caracter obligatoriu a Înaltei Curți de Casație și Justiție și de a extrage acele elemente care prezintă relevanță în soluționarea litigiului concret.

65. Prin urmare, constatând că nu sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de Tribunalul București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 6.609/2/2023 și nr. 9.269/3/2024 și de Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.060/103/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, prevăzut de art. 1 lit. B capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se calculează la salariul de bază primit efectiv de funcționarul public lunar sau rămâne plafonat la nivelul cuantumului din luna decembrie 2023, în condițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare.

Dacă, în interpretarea dispozițiilor anexei nr. VIII capitolul II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 și lit. b) pct. 5 din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat la prevederile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din același act normativ, cu referire și la art. 6 și 7 din Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, majorarea la salariul de bază, respectiv sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare se acordă de la data de la care salariații au ajuns la limita valorii prevăzute de grila de salarizare pentru anul 2022 sau de la data la care salariații au atins nivelul prevăzut de grila de salarizare pentru 2022, majorat cu toate majorările prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 26 mai 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Cristian Balacciu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.910	800	290
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.450		320
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.180		470
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	990		110
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.960		360
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.680		340
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.270		120

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

